

DISSZONANCIA

Előttem a Riszeg-tető, hátam mögött
a Vigyázó magasodik, ahol meghalt az
atléta, ölemben a kutyám és könyv,
a lugas alatt jár a levegő, nem olvasok,
az irgalmasság rózsafüzérét imádkozom,
a kutya mélyen alszik, nem ébresztem fel,
a karmain számolom a tizedek szemeit,
álmában nagyokat nyel, nyüszít, felsír,
az utolsó körösfői farkast lelőtték már,
a boroszlán bódító szagát hordja a szél,
és a pakulárkutyák hegyről gördülő ugatását,
a helyzet (értsd: lugas, könyv) megkövetelné
némi alkohol jelenlétét, apró kortyokban,
ha innék, bort innék, sokat, de így csak
alkoholmentes sört, mellé olcsó dohány
dukál, a pipafüst mögött felsejlik a könyv,
fedőlapján Tar Sándor szürke arca bámul:
Miért nem iszol valamit, te marha?

ÉLETFOGYTIG

Rabruhás férfi ül a kidőlt sírkövön.
S a faragott szomorúfűz nem ad árnyékot.
Görbe cigarettára gyújt.
A börtönőrök a kocsmában fröccsöznek,
bíznak benne, miért is próbálna szökni:
két hónap múlva szabadul.
A csalánt kézzel tépi Stein bácsi sírja mellől.
Nem fér hozzá a damilos fűkaszával,
tenyere hólyagos a mirigyszőröktől.

A temetőkapun hegesztett Dávid-csillag,
a hexagram csúcsán csíkos nejlonszatyor.
Vagdalt hús az ebéd, és vizes zsemle.
Nevetve jönnek az örök, fél liter bort hoznak,
igyon a rab is. A temető levegőt kapott,
kiszabadultak a nehéz kövek.
A gaz pár hét alatt elfoglalja a szakrális teret,
de már másik elítélt kezét csípi a csalán.
Az ing ujját vissza kell hajtani.